

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 609/2018-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. novembra 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudcov Ladislava Orosza a Miroslava Duriša predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Bankruptcy and recovery innovative corporation, k. s., Kominárska 2, 4, Bratislava, zastúpenej advokátom JUDr. Michalom Kypťom, Kadnárova 2532/64, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4 OdK 660/2018 z 3. augusta 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Bankruptcy and recovery innovative corporation, k. s., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. októbra 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Bankruptcy and recovery innovative corporation, k. s., Kominárska 2, 4, Bratislava (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 4 OdK 660/2018 z 3. augusta 2018 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že okresný súd uznesením sp. zn. 4 OdK 660/2018 zo 17. júla 2018 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka [REDAKOVANÉ] (ďalej len „dlžník“), konkurz uznal za hlavné insolvenčné konanie a za správcu ustanovil sťažovateľa.

Následne okresný súd napadnutým uznesením z 3. augusta 2018 odvolal sťažovateľa z funkcie správcu dlžníka a do funkcie správcu dlžníka ustanovil [REDAKOVANÉ], z dôvodu, že sťažovateľovi bránila vo výkone funkcie správcu zákonná prekážka.

Sťažovateľ poukazuje na to, že okresný súd rozhodol na základe podnetu [REDAKOVANÉ], v ktorom uviedol, že *«„podľa § 165 ods. 2 zákona č. 7/2005 ZKR účinky dozornej správy a funkcia dozorného správcu zanikajú tiež vyhlásením konkurzu. V uznesení o vyhlásení konkurzu súd ustanoví do funkcie správcu dozorného správcu.“* – dňa 02. 08. 2018 podala fyzická osoba [REDAKOVANÉ] doplnenie námietky, v ktorej žiadal o bezodkladnú opravu uznesenia o vyhlásení konkurzu zo dňa 17. 07. 2018

č. k. 4 OdK/660/2018-12 v bode III. v znení: „III. ustanovuje správca: [REDAKČNÝ ZNAK], so sídlom kancelárie [REDAKČNÝ ZNAK].“».

Sťažovateľ ďalej uvádza:

«Jeden zo zásadných problémov Uznesenia je, že k nemu súd dospel na základe podnetu [REDAKČNÝ ZNAK], ktorý nebol aktívne legitimovanou osobou na takéto podanie...

... voči Dlžníkovi boli v časovej súvislosti vedené nasledovné konania:

1. Reštrukturalizačné konanie: Okresný súd Banská Bystrica, sp. zn. 2 R/14/2015, správca [REDAKČNÝ ZNAK]... Spis pridelený [REDAKČNÝ ZNAK], sudkyňa Konanie účinné v čase od 03. 09. 2015 do 05. 05. 2018

2. Oddĺženie formou splátkového kalendára: Okresný súd Banská Bystrica, sp. zn. 2 OdS/6/2018, ustanovený správca: [REDAKČNÝ ZNAK]... Spis pridelený [REDAKČNÝ ZNAK], sudkyňa... Konanie účinné v čase od 05. 05. 2018 do 23. 06. 2018

3. Oddĺženie formou konkurzu: Okresný súd Banská Bystrica sp. zn. 4 OdK/660/2018 ustanovený správca: Bankruptcy and recovery innovative corporation k. s... Spis pridelený [REDAKČNÝ ZNAK], sudkyňa Napadnutým uznesením bol do funkcie správca ustanovený [REDAKČNÝ ZNAK]... Napadnuté uznesenie vydala [REDAKČNÝ ZNAK], zastupujúca sudkyňa v 1. rade Konanie účinné v čase od 24. 07. 2018 do: stále prebieha...

Argument súdu, že správcom mal byť [REDAKČNÝ ZNAK]... podľa § 165 ods. 2 ZKR je tvrdením nesprávnym, nakoľko vzťah medzi § 165 ods. 2 ZKR a § 166j ZKR je riešený nasledovne: 1. právnym pravidlom „lex specialis derogat lex generalis“. Preto § 166j ods. 1 ZKR je špeciálnym ustanovením pre konanie o oddĺžení a to nielen formou konkurzu ale aj formou oddĺženia. Na základe špeciálnej právnej úpravy má § 166j ods. 1 ZKR vždy prednosť pred akýmkoľvek ustanovením celého zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktoré sa týka spôsobu menovania do funkcie správca. Na základe uvedeného má aj prednosť pred ustanovením § 165 ods. 2 druhá veta ZKR, pretože § 166j ZKR je ustanovením pre konanie podľa 4. časti ZKR t. j. samostatného konania o oddĺžení a to formou vyhlásenia konkurzu na majetok fyzickej osoby... V prípade, že by § 165 ods. 2 druhá veta ZKR mal prednosť ustanovením § 166j ods. 1 ZKR, tak by v § 166j ods. 1 ZKR musela byť v zmysle legislatívnych pravidiel na konci vety § 166j ods. 1 uvedená

bodkočiarka, za ktorou by nasledoval text: „...; to neplatí pri postupe podľa § 165 ods. 2 druhá veta zákona.“ Vzhľadom na skutočnosť, že takáto právna úprava nie je v § 166j ods. 1 ZKR uvedená, nie je možné považovať ustanovenie § 165 ods. 2 druhá veta ZKR za nadradené ustanovenie voči ustanoveniu § 166j ods. 1 ZKR. Nadväzujúc na vyššie uvedené... zákonodarca v štvrtej časti ZKR, ktorá upravuje inštitút oddĺženia v niektorých ustanoveniach priamo odkazuje na ustanovenia uvedené v inej časti ZKR, ktoré systematicky nespádajú pod časť Oddĺženie... 2. novelou zákona č. 377/2016 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii... bol bodom 36. doplnený zákon ZKR aj o ustanovenie § 206f ods. 1, ktorý vrátane nadpisu znie: „§ 206f ods.1 Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. marca 2017 (1) Konania začaté pred 1. marcom 2017 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 28. februára 2017.,, Na základe Novely ZKR pre reštrukturalizačné konanie 2 R/14/2015 v štádiu dozornej správy vykonávanej dozorným správcom [REDAKOVANÉ]... nad Dlužníkom, platia ustanovenia zákona ZKR účinné do 28. februára 2017, t. j. v znení zákona 315/2016 Z. z.; t. j. „v režime dokončenia podľa doterajších predpisov“. To znamená, že súd pri rozhodovaní v konaní o oddĺžení Dlužníka formou konkurzu č. k. 4 OdK/660/2018 musí prihliadať na skutočnosť, že ustanovenie § 165 ods. 2 druhá veta ZKR je v režime „dokončenia podľa doterajších právnych predpisov“, a teda na ustanovenie § 165 ods. 2 druhá veta ZKR treba hľadiť ako na ustanovenie, ktoré je použiteľné pre prípad vyhlásenia konkurzu podľa 2. časti ZKR. Inými slovami akákoľvek aplikácia § 165 ods. 2 druhá veta ZKR... je možná len vtedy, ak by súd vyhlasoval konkurz podľa 2. časti ZKR a teda Dlužník by podával návrh podľa ustanovení § 12 ZKR. 3. Pojmovým rozdielom medzi Konkurzom a Oddĺžením. V zmysle 4. časti ZKR ide o konanie s názvom ODDĽŽENIE a teda § 165 ods. 2 druhá veta ZKR je potrebné vykladať v zmysle 2. časti ZKR „DRUHÁ ČASŤ KONKURZ“ Časť štvrtá ZKR Oddĺženie rozlišuje dve formy: oddĺženia formou konkurzu a formou splátkového kalendára. Preto, ak by sme akceptovali právny názor Súdu v Napadnutom uznesení, tak z hľadiska praxe by nebolo vôbec možné dozorného správcu ustanoviť v prípade, ak by dlžník v reštrukturalizácii podal návrh na oddĺženie formou splátkového kalendára, čo sa však aj stalo. Preto je potrebné rozlišovať konania podľa ZKR podľa HLAVNE PODĽA ICH HLAVNÉHO POJMOVÉHO

OZNAČENIA v ZÁKONE... Preto Sťažovateľ... bol ustanovený v konaní O ODDLŽENI formou konkurzu štvrtá časť ZKR a nie v Konkurznom konaní podľa druhej časti ZKR.»

Podľa sťažovateľa okresný súd sa v napadnutom uznesení nedostatočne vysporiadal s existenciou zákonnej prekážky na výkon funkcie správcu sťažovateľom.

Sťažovateľ ďalej namieta, že okresný súd porušil jeho základné právo na prerokovanie veci v jeho prítomnosti a na vyjadrenie sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Pred rozhodnutím o podnete [REDAKOVANÉ] mal podľa jeho názoru okresný súd nariadiť pojednávanie. Podľa sťažovateľa okresný súd mal vykladať § 197 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“) ústavne súladným spôsobom vychádzajúc z čl. 152 ods. 4 ústavy. Relevantné je aj to, že okresný súd v napadnutom uznesení nevysvetlil dôvody, pre ktoré nepovažoval za potrebné nariadiť pojednávanie.

Sťažovateľ tiež namieta porušenie základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu vzhľadom na to, že správca má „právo na zákonom predpísanú odmenu v prípade speňažovania majetku dlžníka“ a „odvolaním z funkcie správcu, Sťažovateľ stratil nárok na zákonom priznanú odmenu zo speňaženého majetku“.

Na základe tejto argumentácie sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol nálezom, v ktorom vysloví porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutým uznesením okresného súdu z 3. augusta 2018, napadnuté uznesenie okresného súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná mu úhradu trov konania.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol o dočasnom opatrení podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného

súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia okresného súdu z dôvodu, že napadnuté uznesenie je ústavne neudržateľné, „a v prípade, ak nebude rozhodnuté o odklade vykonateľnosti Uznesenia, aj bude mať za následok zásah do majetkovej sféry Sťažovateľa in concreto dôjde k vzniku škody z dôvodu ušlej odmeny Sťažovateľa...“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní

ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmavať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie veci všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (mutatis mutandis I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

Okresný súd napadnutým uznesením z 3. augusta 2018 odvolal sťažovateľa ako správcu a ustanovil správcu [REDAKOVANÉ]. V odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na obsah podnetu [REDAKOVANÉ] a uviedol:

„2. Dňa 30. 07. 2018 doručil konkurznému súdu [REDAKOVANÉ], dozorný správca úpadcu [REDAKOVANÉ]... námietku, v ktorej namieta postup konkurzného súdu pri ustanovení správcu dlžníka [REDAKOVANÉ] v konkurznom konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 4 OdK/660/2018. Dozorný správca poukázal na skutočnosť, že nad úpadcom... bola zavedená dozorná správa (publikácia v Obchodnom vestníku č. 89/2016 zo dňa 10. 05. 2016) a kedy v zmysle § 165 ods. 2 ZKR účinky dozornej správy a funkcia dozorného správcu zanikajú vyhlásením konkurzu. V uznesení o vyhlásení konkurzu súd ustanoví do funkcie správcu dozorného správcu. Dozorný správca poukazuje na to, že uvedené ustanovenie zákona nebolo žiadnou novelou zrušené a platí rovnako

pre právnické ako aj fyzické osoby v dozornej správe. Žiada preto o opravu uznesenia o vyhlásení konkurzu v konaní 4 OdK/660/2018 v časti ustanovenia správca, kde by za správca mal byť ustanovený [REDACTED]...

3. V doplnení námietky zo dňa 02. 08. 2018 dozorný správca argumentuje, že v prípade, že by nemali ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii (ktoré vyslovene nie sú upravené v štvrtej časti zákona alebo prechodných ustanoveniach) z prvej, druhej a tretej časti zákona platiť aj pre štvrtú časť zákona, tak by bol zákon, (resp. štvrtá časť zákona sama o sebe) v praxi neaplikovateľný a ak by nemal platiť pre štvrtú časť ZKR § 165 ods. 2 ZKR v súvislosti s ustanovením správca, tak neplatí z tohto ustanovenia ani skončenie dozornej správy a má zato, že by trvala ďalej popri konkurznom konaní (a v podstate by sa už ani nikdy neskončila, pretože zákon predpokladá skončenie dozornej správy buď splnením reštrukturalizačného plánu alebo vyhlásením konkurzu), čo je v rozpore aj s právnou logikou a úmyslom zákonodarcom.“

Následne okresný súd uviedol tieto právne závery:

«7. Podľa názoru súdu v danom prípade ustanovenému správcovi Bankruptcy and recovery innovative corporation, k. s. bráni vo výkone funkcie zákonná prekážka, ktorou je skutočnosť, že v zmysle citovaného ustanovenia § 165 ods. 2 ZKR mal byť do funkcie správca ustanovený dozorný správca. Je nesporné, že zverejnením oznámenia dozorného správca o zavedení dozornej správy v Obchodnom vestníku dňa 10. 05. 2016 č. 89/2016 nastali účinky dozornej správy a ktorej účinky doposiaľ spôsobom podľa § 165 ods. 1 ZKR nezanikli. Zanikli vyhlásením konkurzu podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia uznesením zo dňa 17. 07. 2018 č. k. 4 OdK/660/2018-12. V zmysle citovaného ust. § 165 ods. 2 ZKR však mal byť do funkcie správca ustanovený dozorný správca. Pokiaľ bol preto v danom prípade náhodným výberom podľa § 166j ods. 1 ZKR do funkcie správca ustanovený Bankruptcy and recovery innovative corporation, k. s. na základe náhodného výberu pomocou technických a programových prostriedkov schválených ministerstvom, tak tento správca nebol ustanovený do funkcie v súlade so zákonom a vo výkone funkcie mu preto bráni zákonná prekážka. Súd sa stotožňuje s argumentáciou dozorného správca, že pokiaľ by súd nemal na konanie podľa štvrtej časti ZKR použiť ust. § 165 ods. 2 ZKR, dozorná správa by v danom prípade nezanikla, pokračovala by a teda by mal pokračovať

a prebiehať aj jej „hmotnoprávny základ“, ktorým je plnenie reštrukturalizačného plánu dlžníka, čo však vzhľadom na účinky vyhláseného konkurzu nie je možné.

8. Súd preto v súlade s ustanovením § 166j ods. 1 ZKR odvolal správcu... a do funkcie ustanovil dozorného správcu [REDAKOVANÉ].»

Ústavný súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie okresného súdu ústavne akceptovateľným spôsobom zodpovedalo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, a preto napadnuté uznesenie okresného súdu nemožno hodnotiť ako arbitrárne a ani zjavne neodôvodnené. Okresný súd aplikoval a vykladal relevantné ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. (najmä § 165 ods. 2 v spojení s § 166j ods. 1) v súlade s ich zmyslom a účelom. Ústavný súd akceptuje právny názor sťažovateľa v tom rozsahu, že vzájomný vzťah § 165 ods. 2 a § 166j ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. je riadený zásadou, že osobitná úprava nahrádza všeobecnú úpravu. Všeobecnou úpravou je však pravidlo vyjadrené v § 166j ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z., podľa ktorého pri oddĺžení formou konkurzu súd ustanoví správcu náhodným výberom. Ak sa však nad dlžníkom vykonáva dozorná správa (po skončení reštrukturalizácie a pred úplným splnením reštrukturalizačného plánu), je potrebné aplikovať osobitné (špeciálne) pravidlo vyjadrené v § 165 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z., podľa ktorého súd ustanoví za správcu po vyhlásení konkurzu dozorného správcu, t. j. neurčí správcu náhodným výberom.

Ústavný súd neakceptoval argumentáciu sťažovateľa, podľa ktorej § 165 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. možno aplikovať len pri vyhlásení konkurzu podľa druhej časti tohto zákona, vychádzajúc z intertemporálnych ustanovení zákona č. 377/2016 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 377/2016 Z. z.“), ktorý novelizoval zákon č. 7/2005 Z. z. Ústavný súd považuje

za ústavne akceptovateľný právny názor okresného súdu vyjadrený v napadnutom uznesení, podľa ktorého § 165 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. aplikoval aj pri vyhlásení konkurzu podľa štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z. z. Takejto aplikácii § 165 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. nebránia ani intertemporálne ustanovenia v zákone č. 377/2016 Z. z., na ktoré sa sťažovateľ odvoláva.

Ústavný súd neakceptoval ani námietku sťažovateľa, že oddĺženie splátkovým kalendárom malo viesť k zániku funkcie dozorného správcu. Funkcia dozorného správcu zaniká po úplnom splnení reštrukturalizačného plánu a zverejnením oznamu o ukončení dozornej správy v Obchodnom vestníku (§ 165 ods. 1), prípadne vyhlásením konkurzu (§ 165 ods. 2). Ustanovenie § 165 zákona č. 7/2005 Z. z. neviaže zánik funkcie dozorného správcu na oddĺženie splátkovým kalendárom. Rovnako tak ani poskytnutie ochrany pred veriteľmi podľa § 168a zákona č. 7/2005 Z. z. na základe návrhu na určenie splátkového kalendára nevyjadruje žiadnu výslovnú väzbu na trvanie funkcie dozorného správcu. Z tohto pohľadu nemožno považovať aplikáciu § 165 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. pri vyhlásení konkurzu podľa štvrtej časti tohto zákona – aj napriek predchádzajúcemu konaniu o návrhu dlžníka na určenie splátkového kalendára – za ústavne neakceptovateľnú.

O odvolaní správcu podľa § 166j ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. rozhoduje súd aj bez návrhu, akonáhle dospeje k právnomu záveru, že správca opakovane alebo závažne porušil svoje povinnosti, alebo mu vo výkone funkcie bráni zákonná prekážka. Vychádzajúc zo znenia § 166j ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. je právne irelevantné skúmať, ako sa súd dozvedel o skutočnostiach, ktoré indikujú existenciu dôvodov na odvolanie správcu – o týchto skutočnostiach sa mohol dozvedieť z vlastnej úradnej činnosti, alebo aj z podnetu akejkoľvek osoby. Z tohto hľadiska neobstojí námietka sťažovateľa, že [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] nebol aktívne vecne legitimovaný na podanie podnetu, keďže otázka vecnej legitimácie podávateľa podnetu v uvedenom kontexte je bez právneho významu.

Sťažovateľ napokon namieta, že okresný súd pred rozhodnutím o jeho odvolaní z funkcie správcu nenariadil pojednávanie a nedal mu možnosť vyjadriť sa k skutočnostiam uvedeným v podnete [REDAKOVANÉ]. Právna teória a judikatúra všeobecných

súdob sa zhoduje v tom, že správca nie je účastníkom konkurzného konania, ale je len osobou na konaní zúčastnenou. Správca má postavenie účastníka konania, ak sa rozhoduje o jeho zbavení funkcie (Ďurica, M.: Konkurzné právo na Slovensku a v Európskej únii, Poradca podnikateľa, spol. s r. o., 2006, s. 150 a judikatúra na ktorú odkazuje – uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Obo 109/2001 zo 14. 5. 2001, porovnaj tiež IV. ÚS 459/2018). V predmetnom prípade išlo o odvolanie sťažovateľa z funkcie správcu, relevantné však je, že okresný súd ho odvolal z dôvodu, že mu vo výkone funkcie bránila zákonná prekážka. Platná právna úprava poskytuje správcovi silnejšiu ochranu v prípade, keď je odvolaný z funkcie správcu pre opakované alebo závažné porušenie svojej povinnosti, keďže v takomto prípade môže proti uzneseniu o odvolaní z funkcie podať odvolanie (§ 166j ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z.). Odvolanie však nemôže podať, ak bol správca odvolaný z funkcie pre zákonnú prekážku, ktorá mu bráni vo výkone funkcie (porovnaj § 198 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z.). Z uvedeného je zrejmé, že už sám zákonodarca poskytuje správcovi menšiu mieru právnej ochrany pri odvolaní z funkcie pre zákonnú prekážku, ktorá mu bráni vo výkone funkcie. Pri zohľadnení toho, že ústavný súd považoval aplikáciu § 165 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. okresným súdom za ústavne akceptovateľnú, ústavný súd takto tiež dospel k záveru, že sťažovateľ neuviedol v sťažnosti takú argumentáciu, ktorá by indikovala materiálne relevantné porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tým, že okresný súd nenariadil pojednávanie a nedal sťažovateľovi možnosť vyjadriť sa k podnetu [REDACTED].

Sťažovateľ neuviedol v sťažnosti ani takú argumentáciu, ktorá by naznačovala možnú príčinnú súvislosť medzi obsahom základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a napadnutým uznesením okresného súdu. V situácii, keď bol správca ústavne akceptovateľným spôsobom odvolaný z funkcie správcu, nemožno uvažovať o porušení práva sťažovateľa na odmenu za výkon funkcie správcu napadnutým uznesením, a tak ani o porušení základného práva vlastníť majetok, prípadne práva na pokojné užívanie majetku.

Na tomto základe ústavný súd sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Nad rámec veci ústavný súd poukazuje na to, že z Obchodného vestníka zistil, že Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozhodol uznesením z 27. septembra 2018 tak, že odmietol odvolanie sťažovateľa proti napadnutému uzneseniu okresného súdu z 3. augusta 2018. Súbežným podaním odvolania proti napadnutému uzneseniu okresného súdu a sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy sťažovateľ vytvoril stav, keď bolo možné jeho sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy bez ďalšieho odmietnuť ako neprípustnú (pred rozhodnutím krajského súdu o jeho odvolaní) alebo pre nedostatok právomoci ústavného súdu (po rozhodnutí krajského súdu o odvolaní).

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2018